

teriet. Jeg har aldrig vist dette Dyr, men jeg har altid været enig i, at det var et Slet Dyr. — Iblandt de følgende Hingste nævnedes det ærede Medlem endog ved Navn det uskyldige Dyr „Beate“, for hvilket der kun er opnaaet en Pris af 50 Rd., men dette Dyr var netop den sidste Berber paa Stutteriet; med den er alt Berberblod udtrangeret deraf med Undtagelse af en Probeerhingst, og jeg troer dog ikke, at det ærede Medlem eller Noget kan have Noget imod, at det berberfke Blod findes der i denne Egenskab. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at Anvendelsen af de 11,000 Rd., som det ærede Medlem karakteriserede som værende fteet imod Thingets Billie, og i alt Fald uden dets Samtykke, ja maaskee endog, som han sagde, uden Regjeringens Samtykke, er saa langt fra at være fteet uden Thingets Billigelse, at der endog i den sidste Paragraph i Loven af 23de Januar 1862, findes en udtryffelg Bestemmelse om, at disse 11,000 Rd. maatte anvendes dertil; men om denne Anvendelse har været heldig eller ikke, er noget Udet. — Et andet ulykkeligt Dyr, som det ærede Medlem har forsøgt paa at ville binde til Stampeelen, er den Hingst, for hvilken der kun blev budt 85 Rd. Dette Dyr har imidlertid aldrig nogenfinde været Stobhingst paa Stutteriet, men kun en ubstationeret Hingst i Eghed med, hvad der fandt Steb ved det gamle Landstutteri; denne Hest, der langtfra er ung mere, er dog nu solgt for 150 Rd., og det synes altsaa, at den Dom, der ved Auktionen blev fældet over den, har været noget vel haard, idet man der kun bød 85 Rd. for den. — Endog de Heste, der i Aarets Løb ere dræbte ved Stutteriet, kunde det ærede Medlem ikke lade ligge roligt i deres Grave, og om een af dem, „Vicarius“, fremhævede han, at den var bestemt til Kjørebreg, men at den blev flaaet ihjel paa Grund af Hornkaster. Hvad det ærede Medlem imidlertid ikke fremhævede, var, at dette Dyr, saavidt jeg erindrer, da det blev flaaet ihjel, var 17 Aar gammelt; jeg troer, at det Morsomme i Fremstillingen af dette Drab paa Stamstutteriet vilde have tabt sig en heel Deel, dersom han havde givet Sagen dens virkelige Udseende,

nemlig at det var en gammel Hest, der blev dræbt, da den havde Feil. — Med hvor spændt Opmærksomhed jeg end fulgte det ærede Medlems Foredrag, idet jeg veed, hvor stor Indflydelse hans Bemærkninger om Stutteriet, ja endog om de enkelte Dyr, have eller idetmindste hidtil have haft paa Thingets Mening om dette Spørgsmaal, er jeg dog ikke ganske vis paa, at jeg ret har opfattet en Ytring af ham. Har jeg opfattet den rigtigt, gif den ud paa, at Hestene af orientalsk-spansk Herkomst dog ikke kunde regnes for nationale, og at der ikke paa dem kunde bygges noget nationalt Stutteri; men det er jo netop denne spansk-orientalske Herkomst, som vor gamle frederiksborgske Race havde. Er det altsaa givet, at denne Race hvilede paa dette Grundlag, og er det givet, at vi tilstræbe igjen at naae samme, maa det forekomme i høieste Grad besynderligt at ville beklage sig over, at det samme Blod nu bliver indført i Stutteriet, som har dannet den gamle frederiksborgske Race. At der selvfølgelig hengaaer et Slægtleb, før saadant fremmed Blod i Virkeligheden bliver nationaliseret, er klart; men dersom man aldrig indfører det, bliver det heller aldrig nationaliseret. — Imod at beholde Stamstutteriet fremkom det ærede Medlem dernæst med den særlige Indvending, at det ikke maatte rejse Concurrence med Private. Under den Forudsætning, at Noget skulde kunne fæste Lid til, at Stamstutteriet rejser en Concurrence, som kan flade Private — thi det maa dog være Meningen — skal jeg tillade mig at oplyse, at de saa Hingste, som holdes paa selve Stutteriet selvfølgelig kun virke i en forholdsvis lille Omegn omkring Frederiksborg, og altsaa kan den Concurrence, som Staten fremkalder ligesom for Private, kun have et færdedes begrændset Omfang. At der fra Stamstutteriet sælges Hingste, som gaae hele Landet over, og virke der, er paa ingen Maade at gjøre Concurrence med Private; thi disse Hingste ere kjøbte af Private, og man sætter derved i alt Fald kun de Private, som kjøbe udmærkede Hingste paa Stamstutteriet, istand til heldigt at konkurrere med andre Private, der paa anden Maade have skaffet sig mindre gode